Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

294

in domo pharisei attulit ala
bastrum unguenti: et stans re
tro secus pedes eius lacrimis ce
pit rigare pedes eius et capilli
capitis sui tergebat: et osculba
tur pedes eius et unguento un
gebat. Videns autem pharisei
qui vocaverat eum: ait intra
se dicens. Hic si esset propheta:
sciret utique quae et qualis esset
mulier quae tangit eum: quia pec
catrix est. Et respondens ihs:
dixit ad illum. Simon: Ha
beo tibi aliquid dicere. At ille ai
it. Magister dic. Duo debito
res erant cuidam feneratori:
unus debebat denarios quingen
tos: alius quinquaginta.
Non habentibus autem ille unde
redderent: donavit utrisque.
Quis ergo eum plus diligit? Et
respondens simon dixit. Esti
mo quia is cui plus donavit.
At ille dixit ei. Recte iudi
casti. Et conversus ad mulie
rem: dixit simoni. Videsne
hanc mulierem? Intravi in do
mum tuam: aquam pedibus meis
non dedisti: hec autem lacrimis re
rigavit pedes meos et capilli

suos tersit. Osculum mihi non de
disti: hec autem ex quo intra
vit non cessavit osculari pedes
meos. Oleo caput meum non
unxisti: hec autem unguento un
xit pedes meos. Propter quod di
co tibi: remittuntur ei peccata
multa: quoniam dilexit multum.
Cui autem minus dimittitur: mi
nus diligit. Dixit autem ad
illam. Remittuntur tibi peccata tua.
Et ceperunt qui simul accubue
rant dicere intra se. Quis est hic
qui etiam peccata dimittit? Di
xit autem ad mulierem. Fides tua
te salvam fecit: vade in pace.

Omel. gregorii pape.

Ego mane penitentiam agere magis li
ceret: quam aliquid dicere. Cum
enim vel saepe peccatis. Ille hu
ius peccatrix lacrime ad crem
plum penitendi non annolliant.
Considerant namque quid fecerint:
et nolunt moderari quod fecerunt.
Dum commantes in stella
et non nulla ueniunt: mox ephula
lacrimas optulit. Dicite quo
dolore arderet: que flere et iuer